

Hej

Då är det dags för en ny månads – krönika. Tanken är ju att vi skall ha gäst krönikörer i stort sätt varje månad. Mars månads krönikör har tråkigt nog blivit sjuk. Det har varit för kort tid att hitta en ersättare. Därför har jag tagit mig friheten att skriva den själv.

Eslöv 2004-03-10

Sven Mattsson

Det är inte bara medaljer som räknas.

Inomhus – säsongen börjar lida mot sitt slut. Det återstår bara ett GM för 13 – 14 åringar. Det har varit oerhörda framgångar för vår lilla förening. Eller vad sägs om sex SM medaljer och sju skånska mästare. De som utfört dessa prestationer skall hyllas. Jag hoppas och tror att de känner hur uppskattade de är. De har visat att man behöver inte komma från en stor klubb för att bli bra och till och med vinna ett SM.

Det är viktigt att vi inte glömmer alla de som inte får den uppmärksamhet som en SM medaljör får. Vi har massor av ungdomar som troget sköter sin träning vecka efter vecka och vi skall definitivt inte glömma våra seniorer och veteraner vilka är en nödvändighet för att en förening får sin rätta struktur. Det gäller för oss alla att visa vår uppskattning för de vuxna som håller på med den fria – idrotten. Utan dem blir det väldigt svårt att motivera äldre ungdomar till att ta steget upp och fortsätta med idrotten som senior.

Man måste inte vara bäst i Sverige, nej inte ens bäst i Eslöv för att vara en duktig friidrottare. En grupp som definitivt får kämpa för att kunna nå de mål de satt upp är våra långdistans och medeldistans löpare. Oavsett väder och vind måste de tillbringa merparten av sin träningstid utomhus. Det är åtskilliga mil som avverkas oavsett väder och vind. De kan inte åka in till en varm och skön träningsanläggning och göra sin distans – träning.

Peter Larsson

Peter Larsson är ett lysande exempel. Jag kan tänka mig att det är väldigt många timmar i veckan han tillbringar på vägarna runt Hörby och Eslöv. Jag har ofta stött på honom på väg hem från vår klubblokal. Kallt har det varit och fryser gör man och tycker det är ju tusan rent att man har fem minuter till att avverka i kylan. När man väl kommer inomhus börjar man tänka efter och förstår då att Peter som man mötte på väg hem har ytterligare ett par timmar till i snålblåsten och kylan. Peter älskar sin idrott och är ett lysande exempel på vad man menar med att ha ett hjärta som bankar för sin idrott.

Häromdagen träffade jag Susanne och vi började tala om hur det gick till att delta i USM på 80 talet. Hon berättade för mig hur svårt det var att kvalificera sig. Det fanns inget officiellt USM utan man kallade det för Kalle Anka finalerna. Ja just det, för att komma till en final måste man ju kvala in. Detta gjordes ute i distrikten. För att komma till finalen måste man vara etta i sitt distrikt. Och då genom att vinna en uttagningstävling. Var man sjuk vid detta tillfälle var det kört och man fick vänta på chansen till kommande år. Vi ser nu hur ungdomar strömmar till våra träningar och hur konkurrensen ökar och blir knivskarp.

Detta är ändå inget nytt fenomen. Om man tittar på konkurrensen i löpning från den tid som Susanne var aktiv, ja då var det betydligt tuffare förr. Skulle man vinna ett DM för Skåne på den tiden fick man verkligen vara en mycket duktig löpare

Det är viktigt att vi har distans till dagens oerhörda framgångar och är medvetna om att klubben genom alla tider haft duktiga idrottare. Det skulle vara kul att plocka fram alla de som representerat vår förening i USM, Junior SM, Senior SM samt veteran SM. Detta är ett mastodont jobb. Man får ta en grupp i taget och ha som mål att det är klart tills vi

fyller hundra år. Nej nu är det dags för mig att sluta för denna gång. Jag hoppas att jag slipper skriva krönikan på ett tag nu. Det är faktiskt betydligt intressantare att läsa våra gästkrönikörers tankar.